

Osijek, 02.srpnja 2025.godine

**ŽUPANIJSKOM SUDU
PUTEM
OPĆINSKOG SUDA U OSIJEKU**

Na broj: Ovr-2729/2025

OVRHOVODITELJ: **IMEX BANKA d.d., Split, Tolstojeva 6,**
OIB: 99326633206.
(IBAN: HR4024920081011111116 kod HNB-a),
zastupan po Vedranu Pajiću, odvjetniku iz Osijeka

OVRŠENIK: **EUROPLANTAŽE d.d., Brođanci, Trg 2, Brođanci,**
OIB: 59170148274, zastupano po odvjetnicima u OD
BRLEČIĆ & partneri j.t.d. iz Varaždin

ŽALBA OVRHOVODITELJA

i

**PRIJEDLOG OVRHOVODITELJA
ZA NASTAVAK IZRAVNE NAPLATE**

- **Protiv Rješenja Općinskog
suda u Osijeku br. Ovr-2729/2025
od 26. 06. 2025.g.**

I. Rješenjem Općinskog suda u Osijeku br. Ovr-2729/2025 od 26. 06. 2025.g. nezakonito je, neosnovano i potpuno činjenično i pravno neutemeljeno proglašena nedopuštenom pljenidba i prijenos novčane tražbine ovrhovoditelja Imex banka d.d. protiv ovršenika Europlantaže d.d. zatražena temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu od 08. travnja 2025. (?!?) podnesenog na temelju Presude Trgovačkog suda u Splitu br. P-672021 od 2. 11. 2023. koja je potvrđena presudom VTS RH br. PŽ-3275/2023 u ukupnom iznosu od 1.914.378,52 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 29. 09. 2015. do isplate te radi naplate troškova parničnog postupka u iznosu od 299.711,33

EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6 .09. 2023. do isplate i to do **PRAVOMOĆNOG OKONČANJA** postupka pokrenutog pred **VRHOVNIM SUDOM RH** povodom ovršenikove revizije u predmetu Rev-425/2025 podnijete protiv presude VTS RH br. PŽ-3275/2023 od 2. 11. 2023. (točka I. izreke)?!?, te je naloženo FINA-i da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos svih novčanih sredstava koja će biti zaplijenjena temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu od 8. travnja 2025. kao iz točke I izreke (točka II. izreke)?!?, pa ga ovrhovoditelj, u zakonskom roku, pravodobno, u cijelosti pobija zbog:

- I. **bitnih povreda postupovnih odredaba;**
- II. **pogrešne primjene materijalnog prava;**
- III. **pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.**

Pobijano Rješenje Općinskog suda u Osijeku od 26. 06. 2025.g. je nezakonito i potpuno činjenično i pravno neutemeljeno zbog toga što je Sud počinio apsolutno bitne povrede ZPP-a, pogrešno primijenio mjerodavno materijalno pravo, te pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje iz svih dolje navedenih žalbenih razloga.

1. **Pobijanim Rješenjem od 26. 06. 2025.g. prvostupanjski sud je BEZ OSNOVE proglasio nedopuštenim pljenidbu i prijenos novčane tražbine ovrhovoditelja (točka I. izreke) i odgodio izdavanje naloga bankama za prijenos svih novčanih sredstava (točka II. izreke) na (neosnovani) ovršenikov Prijedlog PRIJE NEGO li je omogućio ovrhovoditelju da se očituje o ovršenikovom prijedlogu za proglašenje nedopuštenom pljenidbe i prijenosa i Prijedloga za odgodu provedbe i prijenosa, te bez navođenja zakonom propisanih razloga za proglašenje nedopuštenim i za odgodu pljenidbe i prijenosa, te bez navođenja zakonskih razloga zbog kojih je to rješenje donio prije nego što je omogućio očitovanje ovrhovoditelju,** čime je postupio suprotno odredbi čl. 52. st. 1. i čl. 65. st. 2. OZ-a i načelu kontradiktornosti, te teško povrijedio prava i slobode ovrhovoditelja propisane čl. 29. Ustava RH i baš pravo na pravično suđenje i očitovanje.

Naime, iz osporenog Rješenja proizlazi da je ovršenik podnio Prijedlog dana 16. lipnja 2025., da je zaključkom od 16. 06. 2025. pozvao ovrhovoditelja da se o istima očituje u roku od 8 dana, a koji je Zaključak je ovrhovoditelj zaprimio dana 01. 07. 2025.g., dok je Sud osporeno Rješenje je donio prije isteka roka od 8 dana za odgovor na ovršenikov Prijedlog, tj. 26. 06. 2025. (!?), a što potvrđuje navedenu nezakonitost u postupanju Suda.

Dakle, **Općinski sud u Osijeku je donio Rješenje protivno čl. 52. st. 1. OZ-a s namjerom da onemogući ovrhovoditelja da se o ovršenikovom Prijedlogu očituje, odnosno bez da prethodno omogućio ovrhovoditelju da se o tom Prijedlogu očituje i da dokazuje suprotno, te bez da je kritički i argumentirano razmotrio i ocijenio činjenice i dokaze koje je ovršenik naveo i priložio u spis, bez razmatranja i ocjene općepoznatih činjenica i dokaza i bez razmatranja i ocjene dokaza koje je ovrhovoditelj dostavio u identičan spis Općinskog suda u Osijeku br. OVR-5359/2024, bez razmatranja i ocjene dokaza koji prileže stečajnom Spisu Trgovačkog suda u Osijeku br. St-38/2025, St-196/2025 i St-272/2025, te koje bi**

ovrhovoditelj dostavio u spis uz odgovor na ovršenikov prijedlog, odnosno kao da ovrhovoditelj uopće ne sudjeluje u ovom ovršnom postupku i kao da Sud nije vezan općepoznatim činjenicama i činjenicama o kojima Sud vodi službenu evidenciju, čime je prvostupanjski Sud onemogućio ovrhovoditelju raspravljanje pred sudom i donošenjem pobijanog Rješenja počinio apsolutno bitnu povredu čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a!

Dokaz: uvid u osporeno Rješenja Suda od 26. 06. 2025., ovršni spis Općinskog suda u Osijeku (Stalne službe u Valpovu) br. OVR-5359/2024, te stečajne spise Trgovačkog suda u Osijeku br. St-38/2025, St-196/2025 i St-272/2025.

2. Ovrhovoditelj ističe prigovor litispendencije, jer je ovršenik već protiv ovrhovoditelja pred Općinskim sudom u Osijeku dana 05. 12. 2024.g. podnio Prijedlog za proglašenje izravne naplate nedopuštenom po istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, a koja se kod Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu vodi pod posl. br. OVR-5359/2024 i o kojem nije pravomoćno odlučeno, zbog čega je predlažemo da Sud odbaci ovršenikov Prijedlog!

Suprotno ovršenikovim očito neosnovanim navodima, ovršenik je razloge nedopuštenosti Zahtjeva za izravnu naplatu, glede ovršne isprave na temelju koje je određena izravna naplata, mogao pravodobno iznijeti u prvotnom Prijedlogu/žalbi radi proglašenja izravne naplate nedopuštenom koji se kod Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu vodio pod br. OVR-5359/2024, pa ovrhovoditelj predlaže da Sud usvoji ovu žalbu i odbaci ovršenikov Prijedlog/žalbu kao nedopuštenu, odnosno nepravodobnu po čl. 53. st. 1. OZ-a.

Naime, sukladno **čl. 53. st. 1. OZ-a**, ovršenik, zbog razloga iz **čl. 50. st. 1. toč. 7. i toč. 9. do 11. OZ-a**, može protiv rješenja o ovrsi podnijeti žalbu i nakon njegove pravomoćnosti ako te razloge nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi.

Iz spisa proizlazi da ovršna isprava na temelju kojih je ovrhovoditelj pokrenuo ovu ovrhu datira iz 2023, te da je ovršenik nakon proteka roka prethodno već podnio Prijedlog za proglašenje ovrhe nedopuštenom o kojem nije odlučeno, te da sada po prvi puta iznosi razloge koje je mogao iznijeti i u prvotnom Prijedlogu od 05. 12. 2024.g., a za koje ne navodi opravdane a niti bilo koje druge razloge zbog kojih razloge koje sada ističe nije isticao još u prvotnom Prijedlogu od 05. 12. 2024.g., pa je ovršenikov Prijedlog od 16. 06. 2024. očito nepravodoban i nedopušten, a niti se odgoda ovrhe može temeljiti na njoj.

Dakle, ovršenik očito grubo i teško zlorabi svoje procesne ovlasti, radi čega ovrhovoditelj moli Sud da ovršeniku ne dopusti takvo postupanje. Evidentno je da u provedenoj ovrsi nije bilo nikakvih nepravilnosti pri provedbi ovrhe, a niti da je ovršeniku onemogućen pristup sudu jer je koristio sve pravne lijekove koje zakon dopušta i bio zastupan po kvalificiranim punomoćnicima.

Dokaz: uvid u ovršni spis Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu vodi pod posl. br. OVR-5359/2024

3. Sud je osporenim Rješenjem počinio očiglednu i grubu povredu materijalnog prava i baš odredbi čl. 210. u svezi sa čl. 50. st. 1. t. 7 i čl. 52. st. 4. OZ-a, kad je izravnu naplatu (pljenidbom i prijenosom) proglasio nedopuštenom (točka I. izreke)!?!)

Naime, prema čl. 50. st. 1. t. 7. OZ-a ovršenik protiv rješenja o ovrsi može izjaviti žalbu ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, dok prema čl. 52. st. 4. OZ-a sud će prihvatiti ovršenikovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on njezinu osnovanost dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji njegova žalba iz čl. 50. st. 1. t. 7. OZ-a općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevanjima.

Međutim, iako ovršenik u Prijedlogu, a niti Sud u osporenom Rješenju nisu naveli niti jedan zakoniti razlog zbog kojeg ovrhovoditelj ne bi bio ovlašten tražiti izravnu naplatu na temelju predmetne ovršne isprave, odnosno tražiti ovrhu protiv ovršenika, Sud je (nezakonito) donio pobijano Rješenje te očigledno i grubo povrijedio materijalno pravo na štetu ovrhovoditelja, zbog čega će ovrhovoditelj biti prisiljen, ukoliko tako nezakonito rješenje ostane na snazi tražiti naknadu štete od RH, te podnijeti kaznenu prijavu protiv odgovornih osoba.

Štoviše, **razlozi na koje se u osporenom rješenju pozivaju ovršenik i Sud** (da navodno postoji opasnost da bez donošenja rješenja ovršenik neće moći sanirati nenadoknadivu štetu koja mu prijeti, jer on uredno posluje i postoji realna mogućnost da ovršna isprava temeljem koje se provodi izravna naplata bude ukinuta ili preinačena, da ovrhovoditelju neće nastati nikakva šteta privremenom odgodom izravne naplate jer je ishodio privremenu mjeru osiguranja nekretninama u vrijednosti od većoj od 14 mil. EUR, dok ovršenik ima i druge imovine od daljnjih 34 milijuna EUR, radi čega nema opasnosti da ovrhovoditelj svoju tražbinu neće naplatiti, te da bi provedba izravne naplate dovela u pitanje egzistencije za 32 radnika i njihovih obitelji) **su potpuno irelevantni za donošenje odluke o tome je li ovrhovoditelj ovlašten tražiti ovrhu protiv ovršenika na temelju ovršne isprave.**

4. Točka I. izreke osporenog Rješenja proturječi sama sebi i razlozima rješenja, kao i točki II. izreke osporenog Rješenja, čime je počinjena apsolutno bitna povreda čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP

Naime, **ukoliko su se ostvarili razlozi za proglašenje izravne naplate nedopuštenom iz čl. 50. st. 1. t. 7 OZ-a** (a što očigledno nisu, a niti se ovršenik i Sud na njih pozivaju), **tada ne postoji razlog da Sud proglašava izravnu naplatu nedopuštenom na određeno vrijeme tj. do odluke Vrhovnog suda RH o reviziji ovršenika koja se vodi pod br. Rev-425/2025.**

Dakle, izravna naplata nedopuštena je ako ovrhovoditelj ne raspolaže valjanom ovršnom ispravom ili je izravna naplata dopuštena ako ovrhovoditelj raspolaže valjanom ovršnom ispravom, zbog čega za proglašenje ovrhe nedopuštenom nije dovoljna samo vjerojatnost da bi ovršna isprava na temelju ovršenikove revizije mogla biti ukinuta a niti

se ona može proglasiti nedopuštenom samo do odluke Vrhovnog suda RH o reviziji, već se prema čl. 50. st. 1. t. 7. OZ-a zahtijeva da ovrhovoditelj na temelju ovršne isprave nije ovlašten tražiti izravnu naplatu ili tražiti izravnu naplatu protiv ovršenika, a koje razloge Sud uopće ne navodi.

Isto tako, ako je izravna naplata proglašena nedopuštenom, nelogično je da Sud dodatno (točkom II. izreke) nalaže FINA-i odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos svih novčanih sredstava koja će biti zaplijenjena temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu, jer je to proturječno (ili je izravna naplata nedopuštena pa nema razloga za odgodu ili se ona odgađa pa nema razloga za njezino proglašenje nedopuštenom), čime je počinjena bitna povreda ZPP.

5. Točkom II. izreke osporenog rješenja Sud je počinio očiglednu i grubu povredu materijalnog prava i baš odredbi čl. 210. u svezi sa čl. 65. st. 1. i 2. OZ-a, kad je naložio FINA-i da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos svih novčanih sredstava koja će biti zaplijenjena temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu od 8. travnja 2025. kao iz točke I.!!?

Naime, prema čl. 65. st. 1. OZ-a Sud može na prijedlog ovršenika, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe, odnosno izravne naplate trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno kako bi se spriječilo nasilje u potpunosti ili djelomično odgoditi ovrhu uz ispunjenje uvjeta iz čl. 65. st. 1. t. 1. do 11. OZ-a.

Međutim, razlozi na koje se pozivaju ovršenik i Sud u osporenom rješenju (da navodno postoji opasnost da bez donošenja rješenja ovršenik neće moći sanirati nenadoknadivu štetu koja mu prijeti, jer on uredno posluje i ostvaruje dobit, jer postoji realna mogućnost da ovršna isprava temeljem koje se provodi izravna naplata bude ukinuta ili preinačena, jer ovrhovoditelju neće nastati nikakva šteta privremenom odgodom izravne naplate jer je ishodio privremenu mjeru osiguranja nekretninama u vrijednosti od većoj od 14 mil. EUR, jer ovršenik ima i druge imovine od daljnjih 34 milijuna EUR, jer nema opasnosti da ovrhovoditelj svoju tražbinu neće naplatiti i jer bi provedba izravne naplate dovela u pitanje egzistencije za 32 radnika i njihovih obitelji) očigledno ne predstavljaju razloge za odgodu izravne naplate po čl. 65. st. 1. OZ-a a ujedno su i očigledno neistiniti, te ih je Sud mogao i bio dužan običnom provjerom javno dostupnih isprava otkloniti, odnosno osporiti.

5.1. Navodi ovršenika i Suda o (ne)osnovanosti tražbine ovrhovoditelja utvrđene ovršnom ispravom su očigledno neosnovane, **jer je sam ovršenik u predstečajnom postupku iz 2024. iskazao dug prema ovrhovoditelju od 3,5 mil. eur i jer je tražbina ovrhovoditelja priznata na obrascu koji je potpisan od strane ovlaštene osobe, te povjerenika, te je pravomoćno utvrđena u predstečajnom postupku Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024 od 29. svibnja 2024.**

Dokaz: uvid u predstečajni spis Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024., uvid Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024 od 29. svibnja 2024.

5.2. Naprotiv, ovršenik provedbom izravne naplate ne bi pretrpio nikakvu, a kamo li nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, **jer je tražbina ovrhovoditelja utvrđena ovršnom ispravom i jer je ovrhovoditelj kreditna institucija koja svakodnevno na svojem računu ima prosječno stanje od 1.384.767,87 milijuna EUR-a, te trenutno iznos od 2.994.451,97 €** (a što je razvidno ih Potvrde HNB-a od 02. 07. 2025.g. koja se u prilogu dostavlja), **te bi ovršenik u svakom trenutku**, ukoliko Vrhovni sud RH po reviziji ukine ili na drugi način odluči o Presudi VTS RH br. PŽ-3275/2023 od 2. 11. 2023., **mogao protiv ovrhovoditelja protuovrhom ili tužbom radi povrata stečenog bez osnove ostvariti povrat iznosa naplaćenih temeljem ovršne isprave.**

Prema Potvrdi HNB-a od 23. 02. 2022. Imex banka d.d. na svom računu u HNB-u u razdoblju od 12. 01. 2022. do 22. 02. 2022. ima prosječno evidentirano stanje novčanih sredstava u iznosu od 113.811.207,01 kn/**15.105.343,02 eur**, prema Potvrdi HNB-a od 21. 07. 2021. u razdoblju od 18. 06. 2021. do 20. 07. 2021. ima evidentirano prosječno dnevno stanje u iznosu od 95.798.285,78 kn/**12.714.617,53 eur**, te prema Potvrdi HNB-a od 04. 08. 2020. u razdoblju od 03. 07. 2020. do 03. 08. 2020. ima evidentirano prosječno dnevno stanje u iznosu od 82.135.309,15 kn/**10.901.228,90 eur**, **dakle dovoljno da se ovršenik odmah namiri.**

Dapače, iz navoda ovršenika i Suda u osporenom Prijedlogu i Rješenju očigledno proizlazi da ovršeniku provedbom izravne naplate ne bi nastala apsolutno nikakva šteta, **jer ako ovršenik raspolaže imovinom vrijednom 48 milijuna eura**, od čega nekretninama u vrijednosti od 14 milijuna eura, **i ako ostvaruje godišnje prihode od 2 do 3 milijuna eura**, tada ovršenik očigledno ima dovoljno imovine za podmirenje obveza ovrhovoditelja i njezinim podmirenjem i provođenjem izravne naplate pred FINA-om mu ne bi nastala apsolutno nikakva šteta.

Dokaz: uvid u ovršenikov Prijedlog i Potvrde HNB-a za ovrhovoditelja, koje se prilažu.

5.3. Očigledno su neistiniti navodi ovršenika i Suda da ovršenik uredno posluje, ostvaruje prihode od 2-3 milijuna eura i dobit, jer ovršenik od otvaranja predstečaja, odnosno od 31. 01. 2024.g. očigledno ne posluje uredno (već je predstečaj iskoristio samo radi deblokade računa od strane ovrhovoditelja) a niti ostvaruje dobit **jer je prema godišnjim financijskim izvješćima ovršenik ostvario gubitak u 2023. od 4.519.858,75 eur i u 2024. od 376.667,80 eur**, a što je utvrdio i privremeni stečajni upravitelj u svom izvješću iz lipnja 2025.g., koje činjenice je Sud lako i jednostavno mogao provjeriti uvidom u sudski registar i stečajne spise.

Dokaz: uvid u financijska izvješća Europlantaže d.d. za 2023. i 2024.g. dostavljene u stečajni spis, Izvješće privremenog stečajnog upravitelja iz lipnja 2025.g., što se prilaže te stečajne spise Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024, St-38/2025, St-196/2025 i St-272/2025.

5.4. Očigledno su neistiniti navodi ovršenika i Suda da je ovrhovoditelj ishodio privremenu mjeru osiguranja na nekretninama ovršenika (Ovr-45/2016) u vrijednosti većoj od 14 mil. EUR, jer je ovršenik onemogućio ishođenje Prijedloga za ovrhu na

nekretninama ovršenika i opravdanje mjere osiguranja podnošenjem Prijedloga i otvaranjem predstečajnog postupka nad ovršenikom, zbog čega je ovrhovoditelju postalo nemoguće u roku određenom Rješenjem o osiguranju zatražiti ovrhu na nekretninama ovršenika, odnosno opravdati privremenu mjeru.

Dokaz: uvid u Rješenje o otvaranju predstečaja nad ovršenikom od 31. 01. 2024.g., te Rješenje Općinskog suda u Osijeku o odbacivanju Prijedloga za ovrhu.

5.5. Očigledno su neistiniti navodi ovršenika i Suda da ovršenik ima nekretnine u vrijednosti od preko 14 mil. eura i druge imovine od daljnjih 34 milijuna EUR, **jer prema Izvješću privremenog stečajnog upravitelja iz lipnja 2025.g. ukupna imovina ovršenika** (prema dostavljenim financijskim izvješćima ovršenika) **ne premašuje 16. mil. eur a obveze dužnika prema vjerovnicima iznose više od 39. mil. eur** i one su pravomoćno utvrđene u predstečajnom postupku Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024 od 29. svibnja 2024, iz čega proizlazi da postoji očigledna vjerojatnost da ovrhovoditelj bez blokade računa dužnika neće ostvariti svoju tražbinu prema ovrhovoditelju koja je dospjela još 29. 09. 2015., jer obveze ovršenika prema vjerovnicima od 39 mil. eur značajno prelaze vrijednost imovine ovršenika od 16 mil eur.

Štoviše, ovršenik Europlantaže d.d. je u razdoblju od listopada 2022.g. do srpnja 2023.g., dakle neposredno prije blokade računa i otvaranja predstečaja otuđio vrijedne nekretnine u svom vlasništvu i baš nekretnine upisane u Z.U. 789 (18.217 m²), Z.U. 911 (19.465), k.o. Habjanovci te Z.U. 1762 (1.154 m²) , Z.U. 1691 (29.284 m²) i Z.U. 1662 (16842 m²), k.o. Ladimirevci, ukupne površine 84.962 m², u korist tek osnovanog društva SHAR PROPERTIES SLAVONIJA d.o.o., OIB: 36552520849, Horvatova ulica 80A, ZAGREB, čiji je temeljni kapital iznosio 20.000,00 kuna/2.654,46 euro, pa postoji opasnost da ovršenik u bescjenje otuđi i svoju preostalu imovinu, odnosno opasnost da ovrhovoditelj neće moći namiriti svoju tražbinu u slučaju odgode ili proglašenja izravne naplate nedopuštenom.

Dokaz: uvid u Izvješće privremenog stečajnog upravitelja iz lipnja 2025.g., financijska izvješća ovršenika priložena u stečajni spis Trgovačkog suda u Osijeku br. St-272/2025, te u povijesne vlasničke listove za gore opisane nekretnine.

5.6. Očigledno su neistiniti navodi ovršenika i Suda da je ovrhovoditelj podnio FINA-i Zahtjev za izravnu naplatu dana 8. travnja 2025.g., **jer je ovrhovoditelj nesporno Zahtjev za izravnu naplatu podnio FINA-i dana 26. 01. 2024.g., a što nesporno proizlazi iz FINA-inog Očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate od 13. 06. 2025.g. koji je sam ovršenik priložio uz Prijedlog, a u koji Sud očito nije ni obavio uvid**, pa ne znamo otkud Sudu podatak da je Zahtjev podnijet 8. 4. 2025., osim za neosnovano pravdanje nezakonito donesenog rješenja iako je ovršenik identičan Prijedlog tom Sudu podnio još 2024.g. pod brojem OVR-5359/2024 i o kojem još uvijek nije odlučeno.

Dokaz: uvid u Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate od 13. 06. 2025.g. FINA-e, a koji je ovršenik priložio u Prijedlog, te u ovršni spis Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu vodi pod posl. br. OVR-5359/2024.

Ovršenik je očigledno obmanuo sud s navođenjem činjenice da je 08.04.2025 ovrhovoditelj podnio prijedlog za izravnu naplatu, jer je isti podniet u siječnju 2024.godine. Ovršenik je navedenu činjenicu svjesno i namjerno naveo jer smatra da je Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj St-272/2025-167 zaprimio dana 12.lipnja 2025.godine, pa uz navedenu činjenicu ovršenik računa rokove za podnošenje ovog prijedloga.

Ako bi se uzelo kao istinito i točno navode ovršenika o saznavanju odlučne činjenice za ovaj postupak, onda bi to bio jedino Rješenje Vrhovnog suda RH o dopuštenju podnošenja revizije protiv pravomoćne presude, međutim navedeni rok je istekao u svibnju 2025.godine!

Nadalje, iako ovršenik nije ograničen u podnošenju ovakvih prijedloga sudu, prvostupanjski sud je morao jasno i točno sagledati cjelokupnu situaciju i odlučiti temeljem očitovanja i jedne i druge strane, te je ovakvim rješenjem u cijelosti potvrdio navode jedne strane, koji su u većini navoda netočni i zlonamjerni.

5.7. Očigledno su neistiniti navodi ovršenika i Suda da ovršenik ima 32 radnika i da bi provedbom izravne naplate došla u pitanje njihova egzistencija kao i egzistencija njihove obitelji, **jer prema Izvješću privremenog stečajnog upravitelja iz lipnja 2025.g. ovršenik na dan 05. 06. 2025.g. prema potvrdi HZMO-a ima zaposlenih 18 radnika a ne 32 i njihova egzistencija ne može biti dovedena u pitanje naplatom tražbine ovrhovoditelja koja je dospjela još 29. 09. 2015.g.** (čija sredstva za isplatu je ovršenik trebao davno osigurati, odnosno rezervirati), **već je ona dovedena u pitanje uzimanjem pozajmica od povezanih društava** (Holding vrijednosnica Osijek d.d., Osječke robne burze d.d. i Esseker grupe d.o.o.) **u iznosu od preko 32 mil. eur**, koje pozajmice je ovršenik potrošio za kupnju (očito bezvrijednih) dionica Holding vrijednosnica Osijek d.d. i koje do danas nije vratio i nemamo saznanja o vrijednosti navedene imovine.

Dokaz: uvid u stečajne spise Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024, St-38/2025, St-196/2025 i St-272/2025, Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku br. St-35/2024 od 29. svibnja 2024, te prijave tražbina Holding vrijednosnica Osijek d.d., Osječke robne burze d.d. i Esseker grupe d.o.o. u predstečajnom postupku br. St-35/2024 i St-38/2025.

5.8. Naprotiv, odgodom izravne naplate bi ovrhovoditelju nastala još veća šteta, jer je ovrha hitan i strogo formalan postupak, te je od njegovog pokretanja prošlo više od 1,5 godine, a ovrha je pokrenuta na temelju ovršne isprave, te ovršenik u trenutku zahtjeva i donošenja rješenja nije doveo u pitanje valjanost ovršne isprave pa niti revizijom na koju se u prijedlogu/ žalbi poziva i jer ovršenik dugogodišnjim neispunjenjem obveza iz Okvirnog repo Ugovora (od 29. 09. 2015.g.) prouzročuje štetu ovrhovoditelju, koji je morao, pored sredstava koje je isplatio ovršeniku 17,3 mil. kn, izdvojiti dodatna rezerviranja u visini od 100 % nenaplaćenih sredstava isplaćenih ovršeniku od 1,9 mil eur, zbog čega pored sredstava isplaćenih ovršeniku ne može plasirati klijentima niti vlastita sredstva u visini od 100 % nevraćenog plasmana ovršeniku (1,9 mil. eur), čime mu je prouzročena znatna šteta.

5.9. Sud osporenim rješenjem nije naveo niti razloge koji bi opravdavali hitnost postupanja suda u ovom ovršnom predmetu, a osobito ne razloge koji bi opravdavali donošenje osporenog rješenja prije nego se ovrhovoditelj očituje o navodima ovršenika u Prijedlogu, zbog čega je osporeno rješenje očigledno nezakonito, te je njime povrijeđeno pravo ovrhovoditelja na očitovanje, kao i temeljno pravo i sloboda zajamčeno čl. 29. Ustava RH i baš pravo na pravičnost a koje jamči pravo ovrhovoditelja na kontradiktoran postupak, tj. pravo da se prije donošenja odluke ima pravo očitovati o Prijedlogu ovršenika i osporiti ga. Sud je svoju ishitrenu odluku pravdao zahtjevom ovršenika da je za dan 04.srpnja 20254.godine zakazano ročište za otvaranje stečajnog postupka, međutim ovaj sud ne može uzeti navedenu činjenicu kao relevantnu, ali se odluka suda u ovom postupku odražava na navedeni postupak jer je račun ovršenika odblokiran, pa ne egzistira razlog nesposobnosti za plaćanje!

Dokaz: uvid u očitovanje privremenog stečajnog upravitelja od 30.06.2025.g.

5.10. Štoviše, FINA je umjesto da postupi u skladu s Rješenjem Suda (točka II. izreke), protivno Rješenju Suda i neovlašteno odblokirala račun Europlantaža d.d., iako joj je naloženo da odgodi prijenos sredstava na račun ovrhovoditelja do odluke Vrhovnog suda RH o reviziji ovršenika, pa je očito da je izreka osporenog Rješenja nerazumljiva, nejasna i proturječna, jer se njime FINA-i nalaže jedno, a FINA je postupila drugačije, protivno nalogu.

Dokaz: predlaže se da Sud zatraži očitovanje o FINA-e o postupanju po rješenju.

Ovrhovoditelj predlaže da prvostupanjski sud odmah, i bez odgode izda nalog FINA-i da vrši daljnje zaplijene sredstava, dok jedino može sud naložiti odgodu prijenosa sredstava na račun ovrhovoditelja.

6. Osporenim Rješenjem Sud je počinio apsolutno bitnu povredu čl. 354. st. 2. t. 13. ZPP-a, jer je istodobnim usvajanjem ovršenikovog glavnog zahtjeva za proglašenje izravne naplate nedopuštenom (točka I. izreke) i alternativnog zahtjeva za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos novčanih sredstava (točka II. izreke) prekoračio ovršenikov zahtjev, iako iz ovršenikovog prijedloga nesporno proizlazi da je drugi zahtjev postavljen alternativno ("odnosno"), tj. samo ako sud ne usvoji glavni zahtjev za proglašenje ovrhe nedopuštenom.

7. Osporenim Rješenjem Sud je očigledno pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučne činjenice za primjenu mjerodavnog materijalnog prava i baš odredbi čl. 50. st. 1. t. 7., čl. 52. st. 4. i čl. 65. st. 1. i 2. OZ-a, iz razloga navedenih u točkama 5.1. do 5.9. ove žalbe, iako je to bio osobito dužan zbog toga što je donio osporeno Rješenje bez prava ovrhovoditelja na očitovanje i prije nego što je ovrhovoditelj zaprimio Prijedlog ovršenika, zbog čega je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, čime je ujedno grubo i očigledno povrijedio ustavom zajamčeno načelo jednakosti („jednakost oružja“), kontradiktornosti i ravnopravnosti ovrhovoditelja u postupku, te počinio bitnu povredu čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a.

U slučaju da je prvostupanjski sud, na temelju svog zaključka od 16.lipnja 2025.godine dopustio ovrhovoditelju da se očituje i dostavi relevantne dokaze koji se sad dostavljaju u žalbenom postupku, jasno proizlazi da sud nikada ovakvu odluku ne bi donio!

Dapače, prema čl. 7. ZPP-a, koji se supsidijarno primjenjuje, **Sud ne smije primijeniti materijalno pravo na činjenice koje nisu iznesene ni utvrđene u postupku** a prema čl. 8. ZPP-a **Sud odlučuje koje činjenice će uzeti kao dokazane na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.**

Međutim, u konkretnom slučaju Sud očigledno nije proveo dokazni postupak, niti je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučio koje činjenice će uzeti kao dokazane, već je samo citirao navode ovršenika koji **uz Prijedlog nije priložio niti jedan jedini dokaz na okolnost nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, a niti na bilo koju drugo okolnost** (navodno nedopuštenosti izravne naplate) **na koje se poziva**, kao da ovrhovoditelj ne postoji i kao da ovrhovoditelj u postupku nije iznosio nikakve činjenice a niti priložio nikakve dokaze, čime je na najgrublji mogući način povrijedio načelo kontradiktornosti, ravnopravnosti, te neovisnog i poštenog suđenja.

8. Prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba ovršnog / parničnog postupka jer je izriječka prvostupanjskog postupka nerazumnjiva i proturječna sama sebi i obrazloženju. Naime, u izrijeci rješenja se navodi u točki 1 ..“ do pravomoćnog okončanja postupka pokrenutog pred Vrhovnim sudom RH povodom ovršenikove revizije...” Naime, iz obrazloženja rješenja se može isčitati da prvostupanjski sud utvrđuje da parnični postupak P-6697/2021 nije pravomoćno okončan (?) te da će Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučivati o pravomoćnom okončanju sudsko spora.

Revizija je u građanskom procesnom pravu izvanredni pravni lijek kojim nezadovoljna stranka može pobijati drugostupanjske presude, u slučaju kada je drugostupanjskom odlukom okončan sudski postupak. Dakle, odluka suda PŽ-3275/2023 je pravomoćna i ovršna, te je protiv iste podnijet izvanredni pravni lijek o kojem nije odlučeno, te posljedično tome ne može se niti sa sigurnošću tvrditi da će rješenje biti pozitivno za ovršenika, a kamoli pravomoćno okončano odbijanjem tužbenog zahtjeva.

Dakle, prvostupanjski sud je ovakvim obrazloženjem „vezao“ odluku o pravomoćnom okončanju postupka povodom revizije, iako revizijski sud može odluku II.stupanjskog suda potvrditi, ukinuti ili preinačiti. Ovakvim obrazloženjem postoji neizvjesnost do kojeg trenutka ista proizvodi učinke jer je predmet u ovoj fazi postupka pravomoćno okončan.

9. Iz navedenog proizlazi da je Sud pobijano Rješenje utemeljio na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, apsolutno bitnoj povredi ZPP-a iz čl. 354. st. 2. t. 6. i 11. te očitoj i gruboj pogrešnoj primjeni materijalnog prava, te pogrešnoj ocjeni dokaza koje ovršenik nije ni priložio uz svoj prijedlog, **zbog čega ovrhovoditelj ustraje u prijedlogu da prvostupanjski Sud** (temeljem čl. 51. st. 1. OZ-a), **odnosno**

drugostupanjski Sud, uvaži žalbu i preinači pobijano Rješenje na način da odbaci, odnosno odbije ovršenikov Prijedlog, odnosno ukine pobijano Rješenje i odbije ovršenikov Prijedlog.

II. S obzirom da iz razloga navedenih u gore navedenoj ovrhovoditeljevoj žalbi nesporno proizlazi da je ovršenikov Prijedlog za proglašenje nedopuštenom izravne naplate i odgodu izravne naplate činjenično i pravno neosnovan, odnosno da ovršeniku ne bi nastala nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta jer ovršenik može od ovrhovoditelja protuovrhom ili tužbom, zbog izuzetne solventnosti i likvidnosti ovrhovoditelja, bez problema naplatiti i povratiti naplaćeno ovrhom u svako doba, **to ovrhovoditelj predlaže da Sud naloži FINA-i nastavak provedbe Zahtjeva ovrhovoditelja za izravnu naplatu od 26. 01. 2024.g. i prije proteka roka za koji je proglašena nedopuštenom, odnosno odgođena, odnosno i prije donošenja odluke Vrhovnog suda RH o ovršenikovo reviziji** sukladno čl. 71. st. 2. i 3. Ovršnog zakona jer nisu ni postojali razlozi za njezino proglašenje nedopuštenom/odgodu.

Ovrhovoditelj
IMEX BANKA d.d.
Po punomoćniku